

[Forsvarsministeren.]

baade af Hensyn til Prisfaldet og af Hensyn til de vanskelige Vilkaar, hvorunder vi lever, og de militære Budgetter blev foreslaaet nedsat med 10 Mill. Kr. Under den Forhandling, der blev ført med det konservative Folkeparti i Folketinget angaaende Kriseloven, gik dette Parti med til en Nedsættelse paa de militære Budgetter paa 2,3 Mill. Kr., og derefter blev Resten ved anden Behandling genindsat paa Finanslovsforslaget. Imidlertid viste det sig, da Finanslovsforslaget kom til tredje Behandling, at det var nødvendigt at foretage en yderligere Nedsættelse af de forskellige Budgetter. En saadan blev foreslaaet paa saa godt som samtlige Budgetter, ogsaa paa de militære, hvor der blev foreslaaet en Nedsættelse paa ca. 4 Mill. Kr. Venstre og de Konservative i Folketingets Finansudvalg erklærede, at de i det væsentlige kunde gaa med til de andre Nedsættelser, men vilde modsætte sig Nedsættelserne paa Militærbudgetterne, idet man baade i dette høje Ting og i Folketinget meddelte, at man fra Venstres Side vilde fremkomme med Forslag om yderligere Nedsættelser paa de militære Budgetter ved en Omarbejdelse af Militærløvene.

Forhandlingen om disse Nedsættelser fandt da Sted i et Underudvalg, som blev nedsat af det Udvalg, der havde med Afrustningsforslaget at gøre, og jeg blev tilkaldt til nogle Forhandlinger dér. Nu vilde det jo ikke være rigtigt at give et Referat af, hvad der passerede i Udvalget, men der er enkelte Ting fra dette Udvalgs Forhandlinger, som er Offentligheden bekendt, og hvad jeg her siger, er for længst kendt af Offentligheden. Under disse Forhandlinger meddelte det konservative Folkepartis Repræsentant i Underudvalget, det ærede 2den Medlem for 1ste Kreds (Ellinger), at han kunde tænke sig at gaa med til et Forslag, hvorved Udgifterne reduceredes til 37 Mill. Kr., under Forudsætning af, at samtlige Partier gik med dertil, og at det blev et Forlig, hvorved man skabte Ro om Militærspørgsmaalet — jeg tror nok, at saadan var Tilbudet. Senere kom Venstres Repræsentanter i Underudvalget og erklærede, at de kunde tænke sig en Ordning, hvorved Militæruddgifterne nedsattes til 35,5 Mill. Kr., hvad der betød en Besparelse paa 6 Mill. Kr. Jeg maatte overfor begge disse Forslag, Tilbud, eller hvad man skal kalde det, erklære, at jeg ansaa dem for uegnede som Forhandlingsgrundlag for Socialdemokratiet. Naar der kom et Forslag, der bød paa en Nedsættelse, kunde vi undersøge, hvordan Stillingen vilde blive, men under

alle Omstændigheder maatte vi fastholde, at vort Afrustningsforslag ikke kunde tilbagetages, fordi et Forslag med saa store Udgiftsbudgetter blev gennemført. Derefter arbejdede Venstre videre, og det siger sig selv, at da vi havde erklæret, at vi ikke kunde bruge Tilbudet som Forhandlingsgrundlag, har hverken Socialdemokraterne eller det radikale Venstre haft nogen Indflydelse paa Udarbejdelsen af de Forslag, der her foreligger til Behandling.

Resultatet er, som bekendt, blevet, at der her foreligger to Forslag, der tilsammen vil koste 35½ Mill. Kr., og man har sikret sig, saa godt som det overhovedet er muligt i en Lov, at Udgifterne ikke bliver højere. Det bliver en reel Besparelse paa 6 Mill. Kr. aarlig; naar den ekstraordinære Bevilling om 2—3 Aar vil være udløbet, reduceres Beløbet dog til en Besparelse paa 3 Mill. Kr. Man har tra saakaldt forsvarsvenlig Side givet den Ordning, der nu er gældende, den Karakteristik, at den er for lille til Løsning af Kampopgaver, for stor til Bevogningsopgaver, og jeg kan sige, at det Forslag, her foreligger, kan man sikkert med fuld Føje give den samme Karakteristik: at det ikke kan løse Kampopgaver, men er for stort til Bevogningsopgaver. Men det har den Fordel fremfor den nuværende Ordning, at det er 6 Mill. Kr. billigere, og derfor kan jeg anbefale at stemme for dette Forslag, idet jeg naturligvis maa understrege, at vort Afrustningsforslag vil være lige saa paakrævet under den Ordning, der kommer, som under den, vi nu lever under.

Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder i Forslagene, det er der ingen Anledning til for mig, men jeg vil gerne gøre nogle Bemærkninger om Personellet. Det er altid saadan, at naar et Lovforslag, og navnlig et militært Forslag, betyder Nedsættelse, vil ogsaa en Del af Personellet blive overflødig, og dette Personel har rettet Henvendelse til mig og besværet sig over de Vanskeligheder, der optaarner sig for dem. Jeg har lovet, at jeg skulde nævne de Besværinger, der er fremkommet, og jeg ved, at de paagældende har haft Foretræde i Underudvalget for de to ærede Medlemmer, der kaldes Forslagets Fædre. Det drejer sig for Hærens Vedkommende navnlig om Officierterne. Disse Officierter, hvortil Musikerne hører, har besværet sig over, at man i den nye Ordning ikke oprettholder Forholdstallet mellem Officerer og Officierter. Medens Forslagene her reducerer Antallet af Officierter med 32, reducerer de Antallet af Officerer med 87, og